

Hovinga: 'Dichter und Bauer'

(Van een onzer correspondenten)

Het is al weer enige jaren geleden, dat er in Ter Apel een congres van Saksische schrijvers werd gehouden en op de eerste avond Willem Diemer en zijn zuster dialectliederen ten beste gaven. Een daarvan was het Oldambster Boerenlied van Derk Sibolt Hovinga uit Oostwold:

Onder hoge, lichten lochten
Mit heur witte wolkenvlochten
Ligt mien weelderg korenlaand

Boerderijen, hog. forten,
Stoan as machtege konzorten
Braidoot in de zunnebraand

Grieze, glénne, open wegen
Lopen liek, as lichte vegen
Tot aan poort van pollerdiek.

In dei stille, wiede kimmen
Fluustern doezen zaachte

stemmen:
'Olde Ambt, Joe bist mien
riek'....

De maker van dit Oldambtster lied, dat toch niet zo populair is geworden, als het wel verdiende, is D. S. Hovinga, bij zijn vrienden bekend als Derk Sibolt.

Hovinga is landbouwer. Hij heeft hart voor zijn bedrijf dat hij leidt en waarin hij daadwerkelijk de handen uit de mouwen steekt.

Hij woont aan het begin van een laan, die naar zijn boerderij voert, gelegen aan het Koediep.

Hovinga is echter ook iets anders. Dichter. Van verschillende mooie gedichten in het Oldambtster dialect. Reeds twee bundels zijn verschenen.

Hij is een goede dichter, maar één, die zich hoofdzakelijk bezighoudt met de natuur en weinig met de mensen. Deze schijnen de dichter niet zo heel veel te zeggen.

Hiernaast is er voor Hovinga de wereld van de overlevering, die hem inspireert, zoals de legendarische figuur van de 'Roggemouder' of de verhalen van de Huininga's in het verre verleden, een dijkdoorbraak, enz. Men zou bijna willen zeggen, dat Hovinga hier zijn gevoel voor romantiek weet te uiten.

In de Groninger Encyclopedie van K. ter Laan staat gepubliceerd: 'Hovinga, Derk Sibolt, geb. 1909 te Oostwold (Old.), bezocht het gymnasium en studeerde in de Oude Talen, maar werd in 1944 landbouwer in zijn geboorteplaats. Dichter van verzen in de volkstaal 'Störm en Stille' 1952.

Dit is al weer door feiten achterhaald. O.a. door de bundel, die ter gelegenheid van Hovinga's vijftigste verjaardag werd uitgegeven en veel lezers vond, vooral in het Oldambt, waar men Hovinga al bijzonder waardeert.

Hovinga is één van de beste dialectdichters van Groningen. Hij geeft zijn werk niet gauw prijs, maar werkt er lang aan. Soms wordt een gedicht weggelegd om na jaren weer te voorschijn te worden gehaald. Dan wordt pas de juiste vorm gevonden. Dit alles zal de reden zijn, dat dit werk technisch vaak knap te noemen is.

Dat men niet altijd met de inhoud ervan akkoord kan gaan, dat men wel eens iets anders van Hovinga zou willen horen, is een kwestie van smaak, waarover niet te twisten valt.

Het Vrije Volk - maandag 26-11-'62